

[Bente Juncker]

jeværdibeskatningen. Jeg er også enig i standardfradraget for ejerlejligheder, og jeg er enig i genindførelsen af annuitetslån. Så når vi stemmer imod denne dagsorden i dag, er det ikke, fordi vi ikke kan lide de elementer, der ligger i den, men det er, fordi vi nys har lavet dette forlig med regeringen og vi ikke vil kaldes forligsbrydere.

Jørgen Estrup (RV):

Det kan være lidt svært at se, hvad vi skal bruge denne forespørgsel til. Den er altså efterhånden lidt gammel, og den er ikke blevet yngre af det, der er sket inden for den sidste uges tid. Man kan selvfølgelig gøre, som Fremskridtspartiet nu har gjort, og pleje de finere fornemmelser omkring forligsbruddet. Det skal jeg ikke blande mig i, jeg synes ikke, at det fører ret langt.

Jeg vil blot føje det til, at når fru Kirsten Jacobsen citerede den konservative ordfører for at have sagt, at der var et flertal omkring den tidligere boligpakke, så ved fru Kirsten Jacobsen i hvert fald, at det flertal ikke rummede Det Radikale Venstre, for det blev sagt meget klart under tredjebehandlingen i december af boligpakken, at det var sidste gang, vi stemte for den. Længere vil jeg ikke gå.

Vi har som sagt ikke villet påberåbe os nogen grad af forligsbrud omkring det her, men vi har sagt, at det måtte være op til de partier, der vil gennemføre en dårlig ordning, at gøre det, men vi vil ikke tage medansvar for den.

Man kan også spørge sig selv om, hvad debatten overhovedet nytter i relation til det, der ligger på bordet. Der er altså fem partier, der er blevet enige og har besluttet sig, og vi rokker næppe ret meget ved det. Det tror jeg at vi alle sammen har en stærk fornemmelse af, men det kan godt få én til at spørge lidt til de fem partier, der nu i så smukt fællesskab er blevet enige. Jeg synes nok, at fru Bente Juncker for et øjeblik siden bevægede sig noget på slap line heroppe, da hun efterlyste en række ting hos regeringspartierne. Jeg må i hvert fald erindre om, at i den betænkning, som blev afgivet i december om boligpakken, var Centrum-Demokraterne med til at kræve med høj og flot røst, at regeringen hurtigst muligt »skulle fremsætte et lovforslag i Folketinget om langsigtede initiativer til begrænsning af antallet af tvangsauktioner og følgevirkningerne af disse.« Jeg vil godt

spørge fru Bente Juncker, hvordan det er gået med disse mange langsigtede initiativer. CD, som gør sig til af at være foreningen af villaens venner, skulle vel i og for sig tænke lidt mere over, om man går ind i og for sig tænke lidt mere over, om man går ind i nogle forlig, der fører i den rigtige retning, eller blot går ind i forlig. Jeg går ud fra, at også fru Bente Juncker kan se, at i denne sammenhæng er det måske ikke den bedste begrundelse, at Det Radikale Venstre blokerer. Jeg tror ikke, man ligefrem kan gøre CD uskyldig i, hvad der sker omkring denne boligpakke på grund af Det Radikale Venstre. Før man bruger ord som utroværdig og andre ting, som jeg hørte heroppefra for et øjeblik siden, skulle man måske nok gribe lidt i egen barm og spørge, om CD har gjort nok for at komme igennem med en række af de ting, herunder rentefradragsretten, som nu spiller så stor en rolle.

Det, som gør, at forespørgslen her under alle omstændigheder er skæv, er, at den kun drejer sig om ejerboligen. Hvis man vil føre boligpolitik på en fornuftig måde, må man nødvendigvis se på hele boligmarkedet såvel ejerbolig som lejerbolig. Derfor er der ikke meget formål i, at vi overhovedet tager en længere debat om forespørgslen. Det, som har været efterlyst fra min og andres side, har været, at man gik ind i noget, som kunne føre til stabilitet og ro på hele boligmarkedet, altså noget, som tog højde for tvangsauktionsproblemerne, som tog højde for boligkøerne, som gjorde noget ved de unges problemer med at komme ind på boligmarkedet, som gjorde noget ved bureaukratiet, som gjorde noget ved overreguleringerne på lejeområdet, og som også gjorde noget ved det, der hedder penge under bordet. Ingen af disse problemer er taget op i forbindelse med boligpakken. Derfor er det jo selvfølgelig også forståeligt, at debatten kommer til at handle om en hel række ting, som ikke står i boligpakken. Jeg har nu hørt både ordførere fra Venstre og fra Konservative efterlyse en hel række ting, og selv om jeg synes, at selvkritik er en dyd, synes jeg nok, at regeringen mestrer det i overdreven grad. Det kan altså blive lovlig langsommeligt, hvis man hele tiden efterlyser det, man ikke har været med til at gennemføre: skattefradragsretten, der skal bevares, og lejeværdien, der skal nedsættes, og vedligeholdelsesfradraget, som man egentlig gerne ville have lavet, og fru Pernille Sams, som gerne vil have tryk for alle.